

i 2den Afdeling 30 og 24, hvilket giver i Alt 133 Artillerister og 99 Matroser af Underofficerskorpsset. Regjeringen har foreslaaet Følgende og foreslaar ligeledes i det iaar forelagte Forslag til en Revision af Søværnets Ordning at have 163 Artilleriunderofficerer af 1ste Grad, 77 Matrosunderofficerer af 1ste Grad og 50 og 30 af anden Grad eller ialt 213 i Artillerikorpsset og 107 i Matroskorpsset. Det er altsaa den nuværende Ordning og Regjeringens Forslag. Men nu komme vi til det egentlige Pointe i Sagen: Hvad siger Folkethinget til den nuværende Ordning og til det Forslag, Regjeringen har forelagt? Seg kommer da til at se tilbage til Folkethingets Afstemninger under Ledelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) den 26de Februar 1876. Der foreligger der Afstemninger over Loven om Søværnets Ordning, og hvad siger Folkethinget da med Hensyn til Underofficerskorpsset ved Flaaden? Det vedtaget for sit Vedkommende, at Antallet af Artillerikorpsets Underofficerer af 1ste Grad skal være 161, af 2den Grad 50, at Antallet af Underofficerer i Matroskorpsset af 1ste Grad skal være 70, af 2den Grad 10, i Alt for de Førstes Vedkommende 211 og for de Sidstvæntes 80, eller i det Hele 291. Hvorledes vil nu vort Forslag stille sig til dette af Folkethinget sidst afstemte Forslag om dette Forhold? Det vil stille sig saaledes, at der den 1ste Oktober 1878 vil være 85 mindre, end Folkethinget har vedtaget, den 1ste Oktober 1881 vil der være 104 mindre, end Folkethinget har vedtaget, den 1ste Oktober 1884 vil der være 88 mindre, end Folkethinget har vedtaget, og den 1ste Oktober 1887 91 mindre, end Folkethinget har vedtaget. Naar vi da foreslaa en Ordning, hvorefter vi endnu ikke i 1887 ville kunne naae høiere end til 200, medens Folkethinget 11 Aar i Forveien har foreslaaet og for sit Vedkommende vedtaget 291, og Regjeringen har foreslaaet 320, saa turde det dog være indlysende, at denne lille lempelige Ændring ikke vil bringe nogenfømhelst Forstyrrelse ind i en tidsvarende Afgjørelse af de herhen hørende Forhold, saa fremt man maa antage, at Folkethinget for 2 Aar siden stillede sig paa et tidsvarende Standpunkt i den Henseende. Stillingen vilde have været en anden, hvis de Herrer kunde være komne til os og sagt, at de ved denne lille Lovstump vilde give Regjeringen Leilighed til at gaa henimod sit Forlangende eller endog saa ud over det Standpunkt, hvorpaa Folkethinget med Hensyn til Revisionen har stillet sig; men da dette er saa fjern, at der endog saa vil komme til at mangle $33\frac{1}{3}\%$ i det af Folkethinget selv vedtagne Forslag, saa turde det være indlysende, at denne Anke af Mindretallet i alt Fald er forhastet, at vi ved at gaa ind paa Regjeringens Forlangende vilde svække en tidsvarende og rejsfærdig Ordning af dette Forhold.

Saa, siger man, men maaste den anden Ordning af Underofficersskolen, som Folkethinget har tænkt sig og vedtaget, ogsaa vilde svækkes ved det Forslag, som Flertallet her har stillet; men der til skal jeg svare: Langtfra, Folkethinget har vedtaget, at Underofficersskolen maatte bestaa af 40 og 40 eller 80 Elever, hvorimod vi foreslaa 70, og Folkethinget har vedtaget, at i et Tilfælde som det nærværende, hvor der er flere vakante Numre i Underofficersklassen, maatte Underofficersskolen gaa op til 100 Elever. Folkethinget har altsaa vedtaget ordinært 80, og at man maatte gaa op til 100; men det kan altsaa ikke svække en henigtsmæssigere Ordning af dette Forhold, at vi bevæge os omkring 70, som der er Tale om i det her foreliggende Forslag, overensstemmende med Loven om Søværnets Ordning. Seg skal tværtimod gjøre opmærksom paa, at dette Bidrag her meget mere vil yde en Støtte til, at Folkethinget kan faae sit Ønske med Hensyn til Ulemperne for Befolkningen og deslige fastholdt ved Revisionen af Søværnets Ordning. Seg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at et meget væsentligt Meningsforskjelspunkt findes imellem Folkethinget og Regjeringen med Hensyn til Gjenindkaldelsen af de Sømilitere. Efter den nuværende Ordning uddannes de værnepligtige Lødsrullefolk 2 Maanedes i Land og paa et Løgt af indtil 6 Maanedes, altsaa i det Hele 8 Maanedes uden Gjenindkaldelse. Af flere Grunde og deriblandt ogsaa af den, at vi ellers ved et senere Krigsberedskab vilde komme til at stille det meget ulige for Befolkningen, om den var udfkrevet til Sø eller til Lands, have vi holdt paa en noget større Indkaldelse til Sø, end den, Regjeringen har ønsket, idet den har knyttet Gjenindkaldelse til sit Forslag. Men, mine Herrer! den Fordring fra Folkethingets Side om ikke at faae Gjenindkaldelse styrkes, naar vi ere i Stand til uden væsentlig at ruinere Underofficerskorpsset, at have det nogenlunde fornødne Antal Befalingsmand til Stiede i Skibene til Uddannelse af de Værnepligtige, som blive udfkrevne til Dvæls blot denne ene Gang, og jo mere vi sjerne os fra det Lø, vi selv have vedtaget i Underofficerskorpsset, jo mere svække vi vor Fordring om, at Gjenindkaldelse ikke maa finde Sted. Vort Forslag, der er holdt indenfor den af mig nævnte Grænse, har styrket vor Fordring om at undgaa senere Gjenindkaldelser og vil forhindre de Ulemper, som deraf vilde skyde for Befolkningen. Seg skjønner derfor ikke rettere end, at, naar Mindretallet taler om at faae betydelige Ulemper afhjulpne for Befolkningen, hvorved der efter al Sandsynlighed er sigtet til dette, et af Værnepligtslovens væsentligste Punkter, saa er netop denne Fordring hævedt ved vort Forslag. — Seg skal give et Par Lø endnu — de Herrer ville ikke kunne hyste dem, men de ville blive optagne i Tidenden, og De ville da kunne læse dem